

[Hans Hedtoft.]

stemningen, der allerede er ved at gribe det ærede Medlem. Jeg tror slet ikke paa, at det ærede Medlem har Ret i en saadan Udtalelse. Naar vi har stillet vort Ændringsforslag til den foreliggende Paastand, er det, fordi vi vilde have en Garanti for, at den private og paa egen Haand og i Strid med den Note, vi er enige om, førte Agitation fra Statsministerens Side blev bragt til Ophør. Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard talte om saadanne Garantier; jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Hvor er de givet? Et der et eneste Medlem i denne Sal, der har hørt den højtærede Statsminister bruge Vendinger eller Talemaader, som ikke Ord til andet ligger paa Linie med alt det, Statsministeren tidligere har sagt? At Regeringen og den højtærede Statsminister og Udenrigsministeren i Forholdet til Udlandet vil overholde Notens Ordlyd, er der ingen af os, der tvivler om, men det, der er Ulykken, ærede Medlem, er, at hvis vi nøjes med at vedtage det ærede Medlems og andre ærede Medlemmers Paastand, har vi ingen som helst Garanti for, at vi ikke om 3 eller 4 Dage er i den Situation, at den højtærede Statsminister fortsætter sin Privatagitation. Det vil forandre Billedet fuldkommen, hvis det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard virkelig er i Stand til fra denne Talerstol at oplyse mig og mit Parti om, at der af Statsministeren — det maa jo være os uafvidende — til det ærede Medlem og andre Redningsmænd er givet Garantier for, at den højtærede Statsminister standser sin Privatagitation.

Mit Parti og jeg staar helt paa det Standpunkt, der fandt Udtryk i en ledende Artikel i „Politiken“ den 16. Oktober, hvori det hedder:

„Det er derfor ikke tilstrækkeligt, at der nu eventuelt opnaas et Kompromis mellem Partierne.“

Det er det, der sker.

„Der maa ogsaa opnaas Enighed med Statsministeren om, at det Svar til England, som man maatte blive enig om, ikke maa undergraves af Ministeriets Chef, og sker dette alligevel,“

— og det sker, ærede Medlem —

„er det ikke blot naturligt, men paa-krævet, at Folketinget besvarer det med et Mistillidsvotum til Statsministeren.“

Vi har handlet helt i Overensstemmelse med „Politiken“s ledende Artikel, og vi staar fast paa dette Standpunkt i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard. Dette er Forklaringen paa, at jeg maa anbefale det høje Ting at stemme imod

det Ændringsforslag, det ærede Medlem Hr. Paul Holt har stillet, for det Ændringsforslag, vi har stillet, og, hvis dette vedtages, saa gerne for den samlede Dagsorden. Stemmes vort Ændringsforslag ned, saa agter vi at undlade at stemme. Vi maa undlade at stemme, fordi vi ikke kan og ikke vil — af Hensyn til vort Forhold til Udlandet — i denne Sal stemme imod en Dagsorden, der siger en Række Ting, som i og for sig er rigtige, men som vil blive udlagt som en Godkendelse af den højtærede Statsministers hidtidige Virksomhed og ikke indeholder et Ord, der bestemte foreskriver, at en saadan Virksomhed ikke kan forekomme i Fremtiden. Derfor skal jeg anbefale ærede Medlemmer at følge den Fremgangsmaade, jeg her har angivet.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Paul Holt har, synes jeg, lært af det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, for det ærede Medlem Hr. Paul Holt stiller nu et Ændringsforslag, som han sikkert maa lægge megen Vægt paa, og om hvilket det er min Pligt som mit Partis Ordfører at sige, at Partiets overvældende Flertal, som enhver ved fra Resolutionen fra vort Landsraadmøde den 30. August 1945, har meget stor Sympati for. Men hvad gør det ærede Medlem Hr. Paul Holt ved at stille dette som Ændringsforslag? Han sørger for at faa det stemt ned. Enhver kan sige sig selv, at naar der er sluttet en Overenskomst om en Dagsorden af en bestemt Form, saa maa alle Ændringsforslag til denne stemmes ned, og jeg maa ogsaa sige, at med den Tale, det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft nu holdt, fremmer han i Sandhed ikke det, der er hans egentlige Politik.

Aksel Larsen: Det er en Selvfølge, at vi vil stemme imod det Ændringsforslag, det ærede Medlem Hr. Paul Holt har stillet, og jeg behøver formentlig ikke, saa klar som vor Stilling er til denne Sag, at begrunde det.

I øvrigt vil jeg sige, at det forbavser os naturligtvis ikke, at Det konservative Folkeparti som Parti betragtet tager den Stilling i denne Debat, som det gør, og vil stemme, som det er bekendtgjort. Det burde forbavse mig, men det forbavser mig desværre ikke mere — jeg beklager det —, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller optræder som sit Partis Ordfører i denne Sag og som Medforslagsstiller til en saadan Dagsorden, som han altsaa selv vil stemme for. Denne Optræden staar i den mest skærende Modstrid til det ærede Medlems Optræden